

ஜனாதிபதித் தேர்தலும் ஆளும் - எதிர் கட்சிகளின் கொள்கை நிலைப்பாடும்

நாட்டில் அடுத்த ஆண்டு (2015) முற்பகுதியில் ஜனாதிபதி தேர்தல் நடைபெறலாம் என்ற செய்திகள் வெளிவந்துள்ள சூழலில், பிரதான அரசியல் கட்சிகள் அதற்கான ஆயத்த வேலைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகின்றன.

தற்போதைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச மூன்றாவது தடவையாக ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடலாமா என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்ற போதிலும், ஐக்கிய மக்கள் மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு சார்பாக அவரே போட்டியிடுவார் என தகவல்கள் வெளியாகி இருக்கின்றன.

எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஜனாதிபதி வேட்பாளர் யார் என்பது இன்னமும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை.

ஆனால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பில் அக்கட்சியின் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவே போட்டியிடுவார் என அக்கட்சித் தலைவர்கள் அறிவித்துள்ளனர். தங்களது முடிவை ஏனைய எதிர்க்கட்சிகள் ஏற்று தமக்கு ஆதரவு வழங்க வேண்டும் எனவும் அவர்கள் கோரியுள்ளனர்.

ஐ.தே.கவின் முடிவை ஜே.வி.பி ஏற்கவில்லை என அக்கட்சி திட்டவாட்டமாக அறிவித்துவிட்டது. அவ்வாறு ஐ.தே.கவின் வேட்பாளரை ஜே.வி.பி ஆதரிக்குமாயின், அது ஜே.வி.பியின் அரசியல் தற்கொலையாக முடிந்துவிடும் என அக்கட்சிக்குத் தெரியும்.

ஜனநாயக கட்சியின் தலைவரும், முன்னாள் இராணுவத் தளபதியுமான

சரத் பொன்சேகாவும் ஐ.தே.க வேட்பாளரை பொது வேட்பாளராக ஏற்க முடியாது என அறிவித்துள்ளார்.

தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பிரதான கட்சியான தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு ஜனாதிபதி தேர்தலில் யாரை ஆதரிக்கும் என்பது அறிவிக்கப்படாத போதும், அவர்கள் யாரை எதிர்த்து அல்லும் பகலும் அரசியல் நடாத்தி வருகின்றார்கள் என்பதை வைத்தும், கடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் அவர்கள் யாரை ஆதரித்தார்கள் என்பதை வைத்தும், அவர்கள் முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்பதை ஊகிப்பது ஒன்றும் கடினமான விடயம் அல்ல. அவர்களது நிலைப்பாடு வழமை போல தங்கள் தலையில்

தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க..

நாறு சிந்தனை மலரட்டும்

இவர்கள் இப்படியாக பேசுவது இது முதலுமல்ல, கடைசியுமல்ல!

ஐக்கிய இலங்கைக்குள் ஒரு தனியான நாட்டை அமைப்பது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் நோக்கமல்ல என்று தமிழரசுக்கட்சியின் தலைவரும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான மாவை சேனாதிராசா இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தில் 22.09.2014 இல் சத்தியக்கடதாசி ஒன்றினை சமர்ப்பித்துள்ளார். வட்டுக்கோட்டையில், இற்றைக்கு 38 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக, தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியின் முதலாவது தேசிய மாநாட்டில், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை உள்ளடக்கிய மக்களுக்கு 'தமிழ் ஈழம்' என்ற தனியான அரசு உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அத்துடன், அந்த மாநாட்டில் 'தமிழ் ஈழ' அரசென்ற இலக்கு எட்டப்படும்வரை அஞ்சாது போரிடும் படியும் தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்கும் குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கும் அறைகூவல் விடுக்கப்பட்டது. அன்றைய தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியில் முக்கிய இளைய தலைவராக அந்த மாநாட்டில் அங்கம் வகித்த மாவை சேனாதிராசா, இன்றைய தமிழரசுக்கட்சியின் தலைவராக, பிரிவினைக்கு எதிரானவராக, சத்தியக்கடதாசி வாயிலாக தெரிவித்துள்ளார்.

06.09.2014 இல் வவுனியா நகரசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பொதுச்சபை கூட்டத்தில் இலங்கை தமிழரசுக்கட்சியின் தலைவராக மாவை சேனாதிராசா தெரிவானார். இந்த சத்தியக்கடதாசியினை இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதற்கு நான்கு நாட்கள் முன்னதாக, தமிழரசுக்கட்சியின் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டமையை பாராட்டி காங்கேசன்துறை தமிழரசுக்கட்சி கிளையினால் வழங்கப்பட்ட வரவேற்புக் கூட்டத்தில் உரையாற்றிய மாவை சேனாதிராசா "இன்று எமக்கு போடப்படும் மாலையையும் பொன்னாடைகளும் எம்மை மேலும் போராடவேண்டும் என்றே தூண்டுகின்றன. போருக்கு செல்வதற்கான தூண்டுதலாகவே அவை அமைக்கின்றன. போருக்கு செல்வதற்கான ஆடை அணிகளாகவே நான் அவற்றைப் பார்க்கின்றேன்" என்று கூறியுள்ளார். மேலும் பேசிய அவர் "எமக்கு கிடைக்கப்போகும் தமிழீழம் எங்கு கிடைக்க வேண்டும் என்றால் எமது மண்ணில் தான் கிடைக்க வேண்டும். இதனை விடுத்து நாம் மொழியை இழந்து மண்ணை இழந்து வேறு எங்கும் பெற முடியாது" எனவும் காட்சித்துள்ளார்.

கொழும்பில் ஒன்றை சொல்வதும் வடக்கு கிழக்கில் வேறொன்றை சொல்வதும் என்பது, (தமிழ் காங்கிரஸ், தமிழரசுக்கட்சியிலிருந்து இன்றைய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வரை) பாராளுமன்ற தமிழ் தலைவர்கள் காலங்காலமாக கடைப்பிடித்து வரும் கேவலமான ஒரு நடைமுறை. 2009 இல் புலிகள் அனைவரும் வழித்துத்துடைத்து அழிக்கப்படும்வரை புலிகளுடன் கூடிக்குலாவிட்டு, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் முக்கியஸ்தர்களில் சிலர் தாங்கள் ஒருபோதுமே ஆயுதப்போராட்டத்தினை ஆதரிக்கவில்லையெனக் கூறி, அகிம்சை வழியில் தமிழர்களின் உரிமைகளை

பெற்றுத் தரப்போவதாக ஊடகவியலாளர்கள் மத்தியில் பேசுவார்கள். அத்தோடு நின்றுவிடாது, ஆயுதப்போராட்ட குழுக்களிலிருந்து வந்தவர்களை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிலிருந்து ஓரங்கட்ட வேண்டுமென்றும் பகிரங்கமாக கூறுவார்கள். பின்னர் வன்னியை 'வீரமண்' என்றும் புலிகளை 'வீரர்கள்' என்றும் புகழ் பாடுவார்கள். இது வாக்கு பொறுக்கி அரசியலென நீண்ட காலமாக சொல்லப்பட்டு வருகின்றது.

நான்கு நாட்கள் இடைவெளியில் போர், தமிழீழம் என்றும் பின்னர் பிரிவினைக்கு எதிராக நீதிமன்றில் சத்தியக்கடதாசி முடிக்கும் தகீடுதத்தித்தனங்களை பொதுவாகவே பாராளுமன்ற தமிழ் தலைவர்கள் 'அவசியமாக' கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறையென தமிழ் மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ள பழகிவிட்டார்கள். அதாவது சட்டப்பிரச்சனையென்று வரும்போது எதையாவதை சொல்லித் தப்பிப்பதில் தவறேதுமில்லை என்ற மனோபாவம் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் காரணமாகத்தான் தாங்கள் வாக்குப்போட்டு பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தெற்கில் என்ன பேசுகிறார்கள், வடக்கு கிழக்கில் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதனை தமிழ் மக்கள் சீரெடுத்து பாட்பதில்லை.

உண்மையில் 'தமிழீழம்' என்பது ஒரு சாத்தியமற்ற கோரிக்கை என்பது எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்தில் இருந்து மாவை சேனாதிராசா வரைக்கும் நன்கு தெரிந்த விடயம். ஆனால் அந்த கோரிக்கை வைக்கும்போது, எவ்வளவு போலியாக அந்த இலக்கை இலகுவாக அடையலாமென தமிழ் இளைஞர்களை தூண்டிவிட்டு நாடகம் ஆடினார்களோ, அதே வீச்சில் சற்றும் குறையாமல் அண்மைக்காலமாக மீண்டும் நாடகம் ஆடத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். தமிழீழ மாயையில் தூண்டப்பட்டு கால்நூற்றாண்டுக்கு மேல் நீடித்த யுத்தத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் மாண்டு ஐந்து வருடங்களே ஆகியிருக்கின்றன. இந்த இழப்புகளின் பின்னராவது தமிழீழக் கோரிக்கையை முன்வைத்த குத்திரதாரிகளுக்கு ஒரு குற்ற உணர்வு வந்திருக்க வேண்டும். நீதிமன்றில் சத்தியக்கடதாசி தாக்கல் செய்ய முன்னர், வட்டுக்கோட்டையில் தமிழ் ஈழம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதற்கு தமிழ் மக்களிடம் பகிரங்க மன்னிப்புக்கோரி, அந்த பிரகடனத்தை எப்போதோ வாபஸ் பெற்றிருக்க வேண்டும். *

வானவில்

தொடர்பு முகவரி: 'வானவில்' இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்ப விரும்புபவர்களும், இதழ்களைப் பெறவிரும்புபவர்களும் மற்றும் அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் பின்வரும் மின்னஞ்சல் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

sunvaanavil@gmail.com

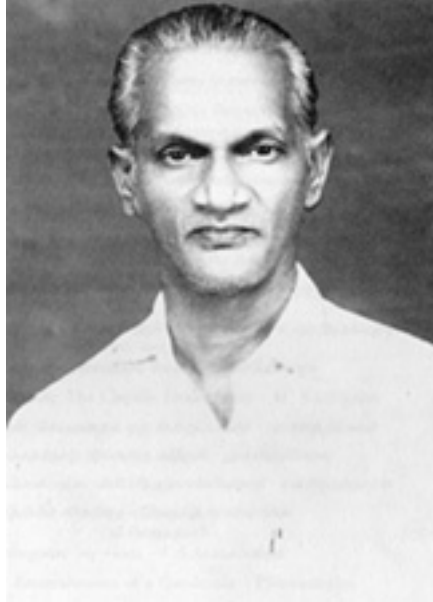
தோழர் மு.கார்த்திகேசன் அவர்களின் 37ஆவது ஆண்டு நினைவாக கம்யூனிஸ இயக்கத்தில் கார்த்திகேசனின் அழிக்க முடியாத பங்களிப்பு

- கனடா வாழ் கம்யூனிஸ்ட் அபிமானிகள்

தோழர் மு.கார்த்திகேசனின் வாழ்க்கையாவரும் கற்க வேண்டிய ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டின் வரலாறாகிவிட்டது. அவர் பயின்ற கல்வியினூடாகப் பெற்ற சமூகநெறிக் கொள்கை, மக்கள் பயன்கருதி அக் கொள்கைகளுக்காக அவர் ஆற்றிய தீர்க்கமான வீரச் செயல்கள் யாவும் அவர் ஒரு 'மக்கள் நேசன்' என்பதையே காட்டுகின்றன. தோழர் கார்த்திகேசனை ஆழமாக அறிந்த புலவர் ம.பார்வதிநாதசீவம் அவர்கள்:

'ஆங்கிலத்தில் பேரறிஞன்
அருந்தமீழில் வல்லோன்
அன்பார்ந்த நெஞ்சுடையோன்
தீங்கறியா நல்லுள்ளத்தோன்
திகழ் பொதுமைக் கொள்கை
தெளிந்துணர்ந்தே தெளிந்தபடி
வாழ்ந்திட்ட மேலோன்'
என்று அவர்களைப் பற்றிப்
பாடியிருப்பது சாலவும் பொருந்தும்.

இலங்கையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை மார்க்சிச - லெனினிஸ - மாவோ சிந்தனையின் அடிப்படையில் அமைத்து, தெளிவான அரசியல் நோக்கோடு, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட பாட்டாளிகள், தொழிலாளர், விவசாய மக்களுக்காகப் போராட்டங்களை நடத்தி இறுக்கும் வரை தன் வாழ்க்கையை மக்களுக்காக முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர் தோழர் கார்த்திகேசன். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இருபதுகளில் பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளை மக்களுக்கு விளக்கி அரசின் சுரண்டல் தனத்தையும், ஊழல்களையும், முதலாளி வர்க்க ஆதிக்கத்தையும் அம்பலப்படுத்தி மக்களைப் பொதுவுடைமை நெறியில்

தோழர் கார்த்திகேசன்

வழிப்படுத்திய தோழர் சிங்காரவேலர் போன்று, யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்கும் ஒரு புரட்சிகர மாற்றத்தைக் காட்டியவர் தோழர் கார்த்திகேசன்.

புரட்சிகர சிந்தனைக்கு வித்திட்ட இளமைக் காலம்

மதச்சார்பின்மை, இனபேதமற்ற இலங்கைத் தேசியவாதம், பிரித்தானிய ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை, ஆசிய உயரிய நோக்கங்களுக்காக 1926ஆம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணத்தில் செயற்படத் தொடங்கிய இலங்கை இளைஞர் (மாணவர்) காங்கிரஸ், இலங்கையின் அரசியல் பரப்பில் புதிய திருப்பத்தை உண்டாக்கியது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கத்தால் ஆகர்ச்சிக்கப்பட்ட தேசிய இளைஞர் காங்கிரஸ், 1927ஆம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தியின் வருகையாலும், பின்னர் 1932ஆம் ஆண்டு ஜவகர்லால் நேருவின் யாழ்ப்பாண வருகையாலும் உத்வேகம் அடைந்தது. தென்னிலங்கையிலிருந்து வந்த

எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க, இளைஞர் காங்கிரஸில் முதன்முதலாக சமஸ்தி ஆட்சி பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைத்தார். இலங்கை இளைஞர் காங்கிரஸ் 1931ஆம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் யாப்பை எதிர்த்து சக்திமிக்க பகிஸ்கரிப்புப் போராட்டங்களை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நடாத்தியது. இலங்கை இளைஞர் காங்கிரஸின் காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் இளம் கார்த்திகேசனின் உள்ளத்தில் புரட்சிகர அரசியல் மாற்றத்திற்கான தேடலுக்கு வித்திட்டது.

தோழர் கார்த்திகேசன் லண்டன் சீனியர் கேம்பிரிஜ் பரீட்சையில் மிகச் சிறப்புச் சித்தி பெற்று, மலாயா (தற்போதைய மலேசியா) முழுவதிலும் மூன்றாவது நிலையைப் பெற்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் சென்றார். ஆங்கிலம், கணிதம் ஆகிய இரண்டு பாடங்களிலும் முதலாண்டு பரீட்சையில் முன்னிலைப் புள்ளிகளைப் பெற்றார். இந்நிலையில் சிறப்புப் பாடமாக ஆங்கிலத்தையே அல்லது கணிதத்தையே தொடர்வது என்பது இவருக்குப் பெரும் வினாவாகிவிட்டது. ஆங்கிலப் பேராசிரியர் திரு.லுடாவைக்கின் மாணவனாகத் தீர்மானித்து, தனது கல்வியை மேற்கொண்டார். ஆங்கிலம், வரலாறு, அரசியல் முதலிய துறைகளில் பல நூல்களைக் கற்று, சிறுவயதில் இவருக்கு இருந்த அறிவுக்கத்தையும், ஆய்வுக்கத்தையும் மேலும் மேலும் துளிர் வைத்தார்.

பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த போதே, தான் கற்றவற்றை விமர்சனப் பாங்காக ஆராயத் தொடங்கினார். வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தில் அரசியல் - இலக்கிய நூல்களை விமர்சித்தார். சாதாரண மாணவர் போக்கிலும்

பார்த்தார். முற்றிலும் வித்தியாசமான கண்ணோட்டமும், கணிப்பும், இவரீடம் கருத்தரிக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

தோழர் மு.கார்த்திகேசன் பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த காலத்தில், லண்டனில் கல்வி கற்றுப் பொதுவுடைமைவாதிகளாகத் திரும்பி வந்த டாக்டர் எஸ்.ஏ.வீக்கிரமசிங்க, பீற்றர் கெனமன், அ.வைத்திலிங்கம், பொன்.கந்தையா ஆகியோர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய கம்யூனிஸ பிரச்சார உரைகளும் கார்த்திகேசனைக் கவர்ந்தன. கம்யூனிஸக் கோட்பாடுகளால் கவரப்பட்டு பல்கலைக்கழகப் பத்திரிகையான 'ஸ்டூடன்ட் நியூஸ்' (Student News) பதிப்பாசிரியராகப் பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். தனது கருத்தை மற்றவர்க்கு எளிதாக விளங்க, தெளிவாகப் பேசுவதிலும், எழுதுவதிலும் வல்லவரான கார்த்தி, ஆங்கில சிறப்புப் பட்டதாரிப் பட்டத்துடன் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வெளியேறினார்.

தோழர் கார்த்தி இலங்கை அரசியலில் ஆற்றிய பங்கு மிகப் பெரியதாகும். இலங்கையில் 1935ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட லங்கா சமசமாஜக் கட்சி இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் தொடர்பாக ட்ரொஸ்கியவாத கருத்துக்களை முன்வைத்து பாசிஸவாத ஹிட்லரை ஆதரித்தது. தொழிலாள வர்க்கத்தை மார்க்ஸிச - லெனினிஸ மார்க்கத்தை நோக்கி வழி நடாத்தவும், சோசலிஸ அமைப்பை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்த சோவியத் யூனியனுக்கு வீரோதமாக இருந்த போக்கிற்கு எதிராகவும் அணி திரண்டு இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1943ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 03ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது டாக்டர் எஸ்.ஏ.வீக்கிரமசிங்க, எம்.ஜி.மெண்டிஸ், பீற்றர் கெனமன், ஆரியவன்ல குணசேகர, அ.வைத்திலிங்கம், பொன்.கந்தையா, கே.ராமநாதன், எம்.ஏ.காதர், ஏ.மகாலிங்கம், என்.சண்முகதாசன் ஆகியோருடன் எம்.கார்த்திகேசன் அவர்களும் இக்கட்சியின் ஸ்தாபக அங்கத்தவராக இருந்தார்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆங்கில வார இதழான 'போர்வேட்' (Forward) பத்திரிகையின் பதிப்பாசிரியராக தோழர் கார்த்திகேசன் தொழிற்பட்டார். ஆங்கிலேய காலனித்துவ அரசுக்கும், ட்ரொஸ்கிய கருத்துக்களுக்கும் எதிராக இப்பத்திரிகை குரல் கொடுத்தது.

இவர் கொழும்பு கொட்டா வீதியில் வாழ்ந்த காலத்தில் தென்னிலங்கையிலுள்ள அரச மற்றும் வங்கி ஊழியர்கள், தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் விவாதங்கள், மக்கள் மத்தியில் கம்யூனிஸ கருத்துக்களை எடுத்துச் செல்லப் பெரிதும் உதவின. அரச ஊழியர்கள், குறிப்பாக லிகிதர் சேவை, வணிக சேவை, ரெயில்வே சேவை முதலியவற்றில் கடமையாற்றிய ஊழியர்களை ஒன்றிணைத்து தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்க இவர் பெரிதும் பாடுபட்டார். இலங்கையில் தொழிற்சங்கங்கள் வலுப்பெறவும், வளரவும் இவர் பெருமளவில் உதவினார்.

யாழ்ப்பாணக் கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் முன்னோடி

கொழும்பில் சில வருடங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காக உழைத்த பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் 1946ஆம் ஆண்டு வட பிரதேச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கிளையை ஆரம்பித்தார். 'சங்கமித்தா' நாட்டிய அரச மரக்கிளை இலங்கையில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்திலும் பார்க்க யாழ்ப்பாணத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. தோழர் கார்த்தி யாழ்.நகரில் உள்ள வீக்ரோறியா வீதியில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து அதில் ஒரு பாதியை கட்சிக் காரியாலயமாகவும், மறுபாதியை தனது வதிவிடமாகவும் கொண்டு அரசியல் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டார். இவருடன் ஸ்தாபக அங்கத்தவர்களாக காலம் சென்ற தோழர்களான டாக்டர் சு.வே.சீனிவாசகம், வீ.ஏ.கந்தசாமி, எம்.சி.சுப்பிரமணியம், ஆர்.ஆர்.பூபாலசிங்கம், எம்.ஏ.காதர், எஸ்.கே.கந்தையா, கே.மகாலிங்கம்,

இராமசாமி ஐயர், இராசையா ஆகியோர் இணைந்து கொண்டனர். பிற்காலத்தில் காலம் சென்ற கவிஞர் பசுபதி, சுபைர் இளங்கீரன், ஜனகா மற்றும் வேறு பலரும் இக்கட்சியில் இணைந்து முன்னணியில் செயற்பட்டனர்.

சமயப் பற்றும், தீண்டாமையும், சாதி அடக்குமுறையும், நிலப்பிரபுத்துவ சிந்தனைகளும், இறுகிய சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுமுடைய யாழ்.குடாநாட்டில் பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பது ஆபத்தானதும், சீரமமானதுமான செயல்களாகும். கிராமங்களில் உடையார் மணியகாரர்களின் கைகளில் பொல்லும் அதிகாரமும் இருந்த காலத்தில் சமுதாய மாற்றத்துக்கான ஒரு புரட்சிகர இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்ப்பது மிகவும் துணிச்சலான காரியமாகும்.

தான் விரும்பிய பெண்ணை மிகவும் எளிமையான முறையில் உறவினர்களின் பலத்த எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் மணமுடித்த கார்த்திகேசன், கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் 'கம்யூன்' வாழ்க்கை நடத்தினார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முழுநேர ஊழியராக வேலை செய்த கார்த்திக்கு கிடைத்த மிகக் குறைந்த வருவாயுடன் புதுமண வாழ்க்கையையும், கட்சியையும் கட்டி வளர்த்தார்.

பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டம் பெற்று நீதிமன்ற நீதவானாக வர வேண்டும் என்றே இவரது பெற்றோர் எதிர்பார்த்தனர். இவர் நல்லதோர் அரச பதவியையும், செல்வந்தக் குடும்பத்தில் ஒரு பெண்ணையும் அடைந்து சுகபோக வாழ்வு வாழ்ந்திருக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் ஒருபுறம் தள்ளிவிட்டு எளிமையாகவும், மக்களுக்காகவும் வாழ்ந்தார்.

இடதுசாரிகள் தேர்தல் பரப்பில்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நூற்பதுகளில் இடதுசாரிக் கட்சிகள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஆதரவு பெற்று பலம் பொருந்திய சக்தியாகப் பரிணமித்தன. 1947ஆம் ஆண்டுப்

பொதுத் தேர்தலில் இடதுசாரிக் கட்சிகள் 95 பாராளுமன்ற ஆசனங்களில் 20ஐக் கைப்பற்றின. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யு.என்.பி) இப் பொதுத் தேர்தலில் 41 ஆசனங்கள் மட்டுமே பெற்று சிறுபான்மையாக இருந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இடதுசாரிகள் நாடாளுமன்றம் பற்றி தெளிவற்ற முரணான கருத்துக்களாலும், தங்களுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளை பொதுத் தேர்தலின் போது பெருமளவு மிகைப்படுத்தியதாலும், அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற முடியாமல் போய்விட்டது. இதை நன்குணர்ந்த ஐ.தே.க தலைமையிலான பூர்சுவா வர்க்கம் மலையக மக்களின் வாக்குரிமை, குடியரிமைகளைப் பறித்ததின் மூலம், இடதுசாரி இயக்கங்கள் இனிவரும் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைப்பதைத் தடுத்துவிட்டனர்.

இதேவேளை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊடாக வடக்கில் தோழர்கள் மு.கார்த்திகேசன், அ.வைத்திலிங்கம், பொன்.கந்தையா, எம்.சி.சுப்பிரமணியம் போன்றோர் தமிழரசு - தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சிகளுக்கெதிராக தேர்தல் களத்தில் குறித்தனர். இத்தசாப்தங்களில் அரசியல் செல்வாக்கு கறுப்பு கோட் அணிந்த நியாயவாதிகளான அட்வகேட், புறக்ரர் போன்றோரினினதும், எம்.ஏ. பீ.ஏ. பட்டங்கள் பெற்றவர்களினதும் கைகளில்தான் இருந்தது. இவர்களின் குலம் பார்த்து, கோத்திரம் அறிந்து, ஆளணி சேர்த்து வாக்குகள் வாங்கிக் கொடுக்க பழமை பேணும் மணியகாரன், உடையார், விதானை போன்றவர்கள் எல்லா கிராமங்களிலும் இருந்தனர். இவர்களை எதிர்த்து மக்கள் பேசினால் அல்லது வாக்களித்தால், அவர்களுக்கு நேரும் ஆபத்துகள் பல. இம் மேலாதிக்கக்காரருடன் ஒத்துப் போகாத ஏழை எளியவர்களின் வீடு வாசல்கள் தீக்கிரையாகின. செய் பயீர்கள் பீடுங்கி வீசப்பட்டன. வழி மறித்துத் தாக்கப்பட்டனர். உயர்சாதியில் பிறந்து, ஆங்கிலம் கற்று அரசு பதவி வகித்து 'வெள்ளைக்காரன்' போல காலனித்துவ மோகத்தோடு வாழ்ந்தவர்கள் தமிழ்

காங்கிரஸ், தமிழரசுக் கட்சிகளை ஆதரித்தனர். (முற்போக்கான சிந்தனையுள்ள சிலரும் இவ்வர்க்கங்களில் இருந்தனர்) இவ்வாறான பிற்போக்கு சக்திகளை தோழர் கார்த்திகேசன் பொது மேடைகளிலும், பகிரங்கக் கூட்டங்களிலும் எதிர்த்து தனது அறிவாற்றலாலும், சொல் வன்மையாலும் அம்பலப்படுத்தினார். எனினும் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் இடதுசாரி அணிகள் ஐக்கியப்படத் தவறியதால், பாராளுமன்றத்திற்கு கார்த்திகேசன் செல்லும் வாய்ப்பை இழக்க நேரிட்டது.

ஆனாலும் அவரது மக்கள் நேசத்தாலும், மக்கள் அவருக்கு அளித்த ஆதரவாலும், தோழர் கார்த்திகேசன் 1950களில் யாழ்.மாநகரசபைக்கு வண்ணார்பண்ணை வட்டார மக்களின் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இக்காலகட்டத்தில் யாழ்.பொது நூலகம் கட்டுவதற்கு பொருத்தமான இட ஒதுக்கீடு பற்றிய விவாதம் சபையில் இடம் பெற்றது. யாழ்.முற்றவெளியில் முனியப்பர் கோவிலுக்கு அருகாமையில் இருந்த இடம் ஒன்று பிரேரிக்கப்பட்டது. அவ்வேளை கந்தர்மடம் வட்டார உறுப்பினராக இருந்த முதலியார் முத்துத்தம்பி அவர்கள், அந்த இடத்தில் நூலகம் கட்டப்பட்டால், அது முனியப்பர் கோவிலுக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் எனக்கூறி அப்பிரேரணையை எதிர்த்தார். அப்பொழுது தோழர் கார்த்திகேசன், "கோவிலுக்கு முன்னால் குடித்துக் கும்மாளம் அடிக்க ஒரு 'கிளப்பை அனுமதிக்கலாம் என்றால், ஒரு நிஜக் கோவிலுக்கு முன்னால் ஒரு கலைக் கோவில் நிறுவுவதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்?" என்று வினவி வாதிட்டார். அதன்பின்னர் சபை ஏகமனதாக முனியப்பர் கோவிலுக்கு முன்னால் அமைந்த இடத்தில் யாழ்.பொது நூலகம் நிறுவுவதை ஏற்றுக் கொண்டது. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் சகல தமிழ் பேசும் மக்களும் ஒன்று என்று வகையால் யாழ்.மாநகர சபையில் முஸ்லீம் மக்களின் ஒரு பிரதிநிதியான ஜனாப் எம்.எம்.சுல்தான் அவர்களைப்

பிரேரித்து தனது விவாதத் திறமையால் வாதிட்டு பல எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் அவரை மாநகர முதல்வராக்கிய பெருமை கார்த்திகேசனுக்கே உரியது.

தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டம்

இலங்கையிலுள்ள தமிழர் மத்தியில் மிக நீண்ட காலமாக இறுகியிருந்த சாதி அமைப்பு முறை காரணமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் (பஞ்சமர்) அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு தீண்டத் தகாதவர்களாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர். வடபுலத்திலேயே இந்த அடக்குமுறை மிகக் கொடுமையாக இருந்தது. இந்நிலை "அமெரிக்காவில் கறுப்பு நிறத்தவருக்கு எதிரான வெள்ளையரின் நிறத் துவேசத்தையும் விட, கொடுமையான அடக்குமுறை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட சமூகங்களுக்கு எதிராக உள்ளது" என்று பேக்ளி (Berkley) பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் காட் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

60களின் நடுப்பகுதியில் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சீனசார்பு) இவ்வொடுக்குமுறையை எதிர்த்துப் போராட முடிவெடுத்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தீண்டாமையை எதிர்த்துப் போராடுவதால் உயர்குல மக்களின் ஆதரவை இழக்க நேரிடும் என சிலர் வாதிட்டனர். இச்சூழ்நிலையில் மு.கார்த்திகேசன், வீ.ஏ.கந்தசாமி, கே.ஏ.சுப்பிரமணியம், கே.டானியல், சு.வே.சீனிவாசகம் போன்றோர் சாதி அமைப்புக்கு எதிரான போராட்டத்துக்கு ஆதரவாக ஒன்று திரண்டு குரல் கொடுத்தனர். கட்சியின் வழிகாட்டலில் அவர்கள் மக்கள் அணியைக் கட்டுவதில் முழுவிச்சுடன் ஈடுபட்டனர்.

1966 அக்டோபர் 21ஆம் திகதி "சாதி அமைப்புத் தகரட்டும், சமத்துவ நீதி ஒங்கட்டும்" என்ற கோசத்துடன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சுன்னாகத்திலிருந்து ஓர் ஆர்ப்பாட்ட உள்வலத்தை நடாத்த முற்பட்ட போது பொலிஸ் தடுத்து நிறுத்தி தாக்கியதுடன், தோழர்கள் வீ.ஏ.கந்தசாமி, கே.ஏ.சுப்பிரமணியம்,

இ.கா.சூடாமணி ஆகியோரைக் கைது செய்து தடுத்து வைத்தனர். கொதித்தெழுந்த முற்போக்கான தமிழ் மக்கள் ஒன்று திரண்டு இவ்வூர்வலத்தை யாழ் நகர் வரை நடாத்தி, யாழ்.முற்றவெளியில் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றையும் வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடித்தனர். மேற்குறித்த மேடையில் என்.சண்முகதாசனும் பேசினார். 1966 - 1970 காலகட்டத்தில் நடந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எழுச்சிக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் உருவாக்கப்பட்ட எஸ்.பி.என். நாகரத்தினம் தலைமையிலான தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் மக்களை அணிதிரட்டுவதிலும், போராட்டங்களை நெறிப்படுத்துவதிலும் பலம் பொருந்திய சக்தியாக விளங்கியது.

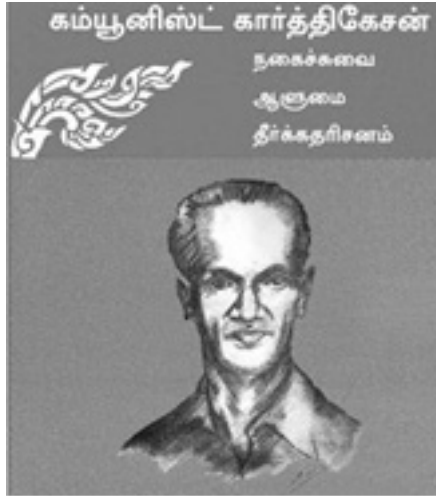
இப்போராட்டத்தில் உயர்சாதி வெறியர் ஈவீரக்கமின்றி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஆயுத பலத்தால் அடக்க முற்பட்டனர். இதில் ஒருசிலர் உயிர் பலியாகினர். இவ்வன்முறைக்கு எதிராக ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தை நடாத்த வேண்டும் என்று இளைஞர்கள் கிளர்ந்தெழுந்தனர். அதனால் உயர்சாதி வெறியர்கள் சிலரும் பலியாக நோட்டீட்டது.

இலங்கையில் சிறுபான்மை தேசிய இனங்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை பௌத்த மேலாதிக்கமும் கிறிஸ்தவர்களும்

1883ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான பௌத்த மேலாதிக்க சிங்களவரது முறுகல் நிலையானது கொழும்பு நகரின் தெருக்களில் பல வன்முறை மோதல்களுக்கு வழிவகுத்தது. கொட்டாஞ்சேனையில் 1883ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதக் கலவரத்தில் 12 பொலிசார் உட்பட 30 பொதுமக்கள் காயமுற்றனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உள்நாட்டு - வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஆதிக்கத்திலிருந்த முஸ்லீம்கள், பிரித்தானியர், போரால், சிந்திகள், பார்சிகள், செட்டிகள் போன்றோரின்

சந்தையை கைப்பற்றுவதற்கான சிங்கள பூர்சுவா வர்க்கத்தின் போட்டி முஸ்லீம் மக்களுக்கெதிராக திசை திருப்பப்பட்டது. பௌத்த மேலாதிக்கக் கருத்துகளை அனகாரிக தர்மபால (1866 - 1933), நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த வாலிசிங்க ஹரிச்சந்திர (1877 - 1913) போன்றோர் மக்கள் மத்தியில் மிகவும் தீவிரமாகப் பரப்பினர். 1915இல் சிங்களவருக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் இடையேயான முதலாவது கலவரம் நாட்டின் பல பகுதிகளில் நடைபெற்றது.

இடதுசாரி இயக்கங்களில் இனவாதம்

1930ஆம் ஆண்டுவரை சிறுபான்மை தேசிய இனங்களுக்கு எதிரான பௌத்த சிங்கள மேலாதிக்க உணர்வுகள் சிங்கள பூர்சுவா, குட்டி பூர்சுவா வர்க்கங்களுக்கிடையில் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது. தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை வென்றெடுக்கவும், அவர்களுக்கென முதன்முதலில் ஸ்தாபன வடிவம் கொடுத்து எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களையும் ஒருங்கிணைத்து இலங்கைத் தொழிற்சங்க வரலாற்றில் அழியாத இடம்பெற்ற ஏ.ஈ.குணசிங்க பௌத்த மேலாதிக்க கருத்துக்களை விதைத்து, தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஐக்கியத்தைப் பிளவுபடுத்த மிகத் தீவிரமாகச் செயற்பட்டார்.

இக்காலகட்டத்தில் உலகளாவிய பொருளாதார வீழ்ச்சியால் இலங்கையிலும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் குறைந்தன.

ஆலைகளில் தொழிலாளர்களாகவும், பூர்சுவாக்களின் வீடுகளில் பணியாட்களாகவும், தேநீர்க்கடை, சிறுவணிகம், ஆசிரியத் தொழில்களில் ஈடுபட்ட மலையாளிகளை 'அந்நியராக' குணசிங்கவின் தொழிற்சங்கங்கள் சித்தரித்தன. ஏ.ஈ.குணசிங்கவின் தொழிற்சங்க ஏடான 'வீரய' மலையாளிகளுக்கு எதிரான பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டது. இதன் விளைவாக குறைந்த வேலைகளில் ஈடுபட்ட மலையாளிகள் கொழும்பில் பல தெருக்களில் அங்குமிங்குமாகத் தாக்கப்பட்டனர். இதன் விளைவாக 1940களில் பெருந்தொகையான மலையாளிகள் இந்தியாவுக்கு நாடு திரும்ப நோட்டீட்டது.

மலையக மக்களுக்கு எதிரான இன ஒடுக்குமுறை

இலங்கையில் மிகவும் கொடுமையாக சுரண்டப்பட்டு அடக்குமுறைக்கு உள்ளான மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை நாட்டைவிட்டு விரட்டுவதில் முதலாளித்துவ வர்க்கம் முனைப்பாக ஈடுபட்டது. 1960களின் பிற்பகுதியில் இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்திய விஸ்தரிப்புலாபதிகளின் ஐந்தாம் படையாக பௌத்த சிங்களப் போர்வாதிகளால் சித்தரிக்கப்பட்டனர். 1947ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் இடதுசாரிகள் ஈட்டிய வெற்றியைக் கண்டு பயந்த பூர்சுவாக்கள் 1948 - 49ஆம் ஆண்டுகளில் மலையக மக்களின் குடியரிமை, வாக்குரிமை போன்ற அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறித்து அவர்களை நாடற்றவர்களாக்கி, அவர்களுக்கு கல்வி, சுகாதாரம், இருப்பிட வசதி போன்ற தேவைகளை சட்டரீதியாக இல்லாதொழித்தனர். இக்காரியத்திற்கு தமிழ் தலைவர்களும் (ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் போன்றவர்கள்) சிங்கள பூர்சுவா வர்க்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்து, மலையகத் தமிழ் மக்களுக்குத் துரோகம் இழைத்தனர். இதேவேளை தோழர் கார்த்திகேசன் தானிணைந்து இயங்கிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுட்பட நடாத்திய வீரமிக்க போராட்டங்களும், கட்சியின் ஏடுகளில் அவர் தீர்க்கதரிசனத்துடன் எழுதிய கட்டுரைகளும், மார்க்சிஸக் கொள்கை

என்றும் நிரந்தரமானது என்பதை துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டியது.

தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இனப் பாகுபாடும் ஒடுக்குமுறையும்

1950ஆம் ஆண்டுவரை இனவாத, மதரீதியான வன்செயல்களுக்குள்ளாகாது இருந்த இலங்கைத் தமிழர், பௌத்த சிங்கள மேலாதிக்கவாதிகளால் 'சிங்களம் மட்டும்' அரசுகளும் மொழியாக்க எடுத்த முயற்சியால் கொதிப்படைந்தனர். சிங்களம் மட்டும் கோரிக்கை தென்னிலங்கையில் மக்களுக்கிடையே பலத்த ஆதரவு பெற்றது. பிற்போக்கு, இனத்துவேச சக்திகளின் கையொங்குவதை உணர்ந்த கார்த்திகேசன், 'தேசாபிமானி', 'Forward' போன்ற கட்சிப் பத்திரிகைகளினூடாகவும், தினசரி - வார ஏடுகளிலும் தனது கருத்தைக் கூறினார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆசிரியராக வேலை செய்தபோது, ஒவ்வொரு வார இறுதி நாட்களையும் கொழும்பில் கட்சியின் ஆங்கில டொன Forward ஐ வெளியிடுவதற்கு செலவழித்ததை இன்றும் அவருடன் வேலை செய்த தோழர்கள் நினைவுகூர்வர்.

1954ஆம் ஆண்டு இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வட பிரதேசக் கிளை தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்கு வல்வெட்டித்துறையில் மாநாடொன்றைக் கூட்டியது. இம்மாநாட்டில் தமிழ் பிரதேசங்களுக்கு பிரதேச சுயாட்சி வழங்கும் ஐந்தம்சத் தீர்மானத்தை தோழர் கார்த்திகேசன் மற்றும் முன்னணித் தோழர்களுடன் சேர்ந்து முன்வைத்தார். சார்புநிலைப் பொருளாதாரம் போன்ற முதலாளித்துவப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை எதிர்த்த கார்த்திகேசன், இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னணித் தோழர்களால் மகாவலி கங்கை நதியை வட பிரதேசத்திற்குத் திசை திருப்பும் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சுயசார்புப் பொருளாதாரத்தை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் கட்டி எழுப்ப வேண்டும் என மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்தார்.

1956ஆம் ஆண்டு 'சிங்களம் மட்டும்' மசோதா பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட பொழுது, கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா, என்.எம்.பெரேரா, லெஸ்லி குணவர்த்தன போன்ற சமசமாஜக் கட்சியினர், இதன் மூலம் இலங்கை இரு நாடுகளாகத் துண்டாடப்படும் (ஒருமொழி இருநாடு, இருமொழி ஒருநாடு) என்ற அபாயத்தைக் கூறி, அந்நிய ஏகாதிபத்திய

சக்திகள் இலங்கைக்குள் ஊடுருவதற்கு இம்மசோதா வழி செய்யும் எனத் தெரிவித்து மசோதாவுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வாதிட்டனர். ஆனால் 1970ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையில் ஐக்கிய முன்னணி அரசில் அங்கம் வகித்த மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியை வகித்த இடதுசாரியான சமசமாஜக் கட்சியின் அதே கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா தயாரித்த அரசியல் சாசனம் இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முற்படாதது மட்டுமல்ல, பல புதிய அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் மூலம் தமிழ் மக்களையும், தொழிலாள வர்க்கத்தையும் அடக்கி ஒடுக்க முற்பட்டது.

இதேவேளை தொழிலாள வர்க்கப் புரட்சியுடன் அமையும் சோசலிஸ அமைப்பில் சகல இன மக்களும் ஐக்கியத்துடன் வாழலாம் என வெறும் வெற்றுக் கோசமிட்ட (இடதுசாரிகளுடன்) தோழர் கார்த்திகேசன் தத்துவார்த்தப் போராட்டம் நடாத்தினார். எழுபதுகளில் கூர்மையடைந்த தமிழ் மக்களின் போராட்டம் வன்முறை வடிவம் பெற்றது. மிகவும் தெளிவாகவும், தூரநோக்குடனும் சிந்தித்த தோழர் கார்த்திகேசன், தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக, அரசியல் உரிமைகளை வென்றெடுக்க பரந்துபட்ட வெகுஜன அணியை (இதில் குட்டி பூர்சுவா, தொழிலாள, விவசாய வர்க்கங்கள் அடங்குவர்) இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட் - லெனினிஸ்ட்) யின் தலைமையின் கீழ் கட்டியமைக்க தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த இடமெல்லாம் எழுபதுகளின் நடுக்கூற்றில் சூறாவளிப் பிரச்சாரம் செய்தார். அவருடைய பெருமுயற்சியால் 'தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி' என்ற மக்கள் அணி உருவாக்கப்பட்டது.

தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணியின் அரசியல் விஞ்ஞாபனம் 1954ஆம் ஆண்டில் வல்வெட்டித்துறையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்த முடிவுகளை உள்வாங்கி காலத்திற்கேற்ற பல புதிய திருத்தங்களுடன் வெளிவந்தது. பல புத்திஜீவிகள் கார்த்திகேசனின் கருத்துக்களை பல்கலைக்கழகங்களிலும், பாடசாலைகளிலும், பரந்துபட்ட மக்கள் மத்தியிலும் எடுத்துச் சென்றனர். தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டம் பல வர்க்கங்கள் மத்தியில் உக்கிரமடைந்த பொழுது 1977 செப்டெம்பரில் நிகழ்ந்த தோழர் கார்த்திகேசனின் மரணம் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம் பார்க்க..

3 இலட்சம் யூத மக்களின் படுகொலைகளுக்கு உதவியாக இருந்த நாஜி குற்றவாளி கைது!

ஜேர்மனிய சர்வாதிகாரி ஹிட்லரின் நாஜிப்படைகள் போலந்தை ஆக்கிரமித்திருந்த காலத்தில் ஆஸ்வீற்ஸ் (Auschwitz) படுகொலை முகாமில் மூன்று இலட்சம் யூதர்களுடைய கொலைகளுக்கு உதவியாக இருந்தார் என 93 வயதுடைய ஒஸ்கார் குரொயினிங் (Oskar Groening) என்பவர் மீது குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளது. இவர் அந்த நேரத்தில் அங்கு நாஜிப்படையான எஸ்.எஸ். (S.S) இன் ஒரு காவலராகப் பணிபுரிந்திருந்தார்.

போலந்து ஜேர்மன் நாஜிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் 1944 மே - யூன் மாதங்களுக்கிடையில் சுமார் 425,000 யூதர்கள் ஹங்கேரியிலிருந்து இந்தக் கொலைக்களத்துக்கு இழுத்து வரப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் குழந்தைகள், சிறுவர், பெண்கள், வயோதீபர்கள் உட்பட 300,000 (மூன்று இலட்சம்) பேர் உடனடியாகவே வீச வாயு அறைகளுக்குள் (Gas Chamber) அடைத்து வைத்துக் கொல்லப்பட்டனர்.

குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ள ஒஸ்கார், நாஜி அரசாங்கத்திடமிருந்து பொருளாதார நன்மைகளையும், சலுகைகளையும் பெற்றுக் கொள்வதற்காக இந்தத் திட்டமிட்ட கொலைகளுக்கு உதவி புரிந்தது தெரிய வந்துள்ளதாக ஜேர்மனியின் ஹனோவர் (Hanover) நகரின் அரசு வழக்கறிஞர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

ஆனால் இந்தக் குற்றச்சாட்டை மறுத்துள்ள ஒஸ்கார், ஒரு காவலர் என்ற முறையில் அங்கு நடந்த கொடுமைகளுக்குத் தாம் ஒரு சாட்சியாக இருக்கின்ற போதும், எந்தவித குற்றச் செயல்களிலும் தான் ஈடுபடவில்லை எனத் தெரிவித்துள்ளார்.

